Aº. 1828. Nº. 23.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 21 Februarij.

FRANKFORT, den 17. Februarij.

Een berigt uit Konstantinopel van den 11. Januarij, behelst het volgende: « Het gerucht had zich hier verspreid, dat de graaf *Capodistrias* in Morea was aangekomen en als hoofd der Grieksche regering uitgeroepen; dat wijders een nieuw vereenigd eskader, hetwelk nog door eenige Nederlandsche schepen versterkt was, in den Archipel kruiste en naar de Dardanellen onder zeil was gegaan. Deze geruchten, die tot nog toe niet bevestigd zijn geworden, gaven de Porte aanleiding tot het nemen van gewelddadige maatregelen. Zij gaf bevelen tot het sluiten van de Dardanellen en den Bosphorus; verscheiden oorlogschepen werden naar de Dardanellen ontboden, welke zich te midden der zee-engte voor anker legden. Alle bevrachte schepen onder Europische vlag werden aangehouden, en konden zich alleen met het verlies hunner lading vrijkoopen; het stelsel van vervolging begint op nieuw, en vooral tegen de Armeniers van de katholijke godsdienst, aan welke de Armenische Patriarch te Konstantinopel, die hen voor ketters verklaart, zijne bescherming heeft geweigerd, ofschoon het misschien in zijne magt stond het ongenoegen van de Porte van hen af te weren. Men vermoedt zelfs, dat hij het is, die de trouw van deze, tot nu toe geachte onderdanen, bij den Grooten Heer in verdenking heeft gebragt, en zich aangeboden, bewijzen te leveren van hunne verstandhouding met de Franken, voornamelijk met de Russen; dat hij zelfs op hunne verbanning zou hebben aangedrongen. Ook zijn verscheiden honderden frankische huisgezinnen van de drie verbondene natien op last van de Porte ingescheept en weggezonden, omdat zij, volgens het gevoelen van de plaatselijke regering, geen behoorlijk bedrijf uitoefenden, en enkel de muzelmannen in hun beroep benadeelden. De toevoer van granen heeft opgehouden, en de stads magazijnen zijn opgevuld. Verscheiden bakkers zijn ter dood gebragt, zoo wel omdat zij het brood te klein hadden gebakken, als omdat zij hun voorraad van meel hebben laten uitvoeren; de regering levert thans aan alle bakkers het meel uit hare magazijnen tegen eenen bepaalden prijs. — De nieuwe munt, die van 20—25 pCt. aan waarde verliest, bestaat uit stukken van 10, 20—25 Para's. Het hoofdgeld is door het geheele Rijk verhoogd. De Griek *Stephan Redlli* is, op bevel van den Grooten Heer, ter dood gebragt; hij zou zich aan het vervalschen van munt hebben schuldig gemaakt. Bij een besluit van den Grooten Heer worden alle Aijans en openbare beambten aangeschreven, om eene algemeene wapening te bevorderen. De Porte rust zich tot eenen krachtdadigen weerstand uit. Ook verwacht men, dat de pacha van Egypte aan de gegevene bevelen, om een aanzienelijk getal troepen te leveren, voldoen, en de Porte met al zijn vermogen ondersteunen zal. Nimmer zag het hier zoo oorlogzuchtig uit als in dezen oogenblik.

LONDEN, den 12. Februarij.

In antwoord op eenige aanmerkingen van lord *Eldon*, heeft de *Markies van Lansdown* (laastelijk minister van binnenlandsche zaken) de staatkunde verdedigd, door het gouvernement bij de onderhandelingen over het traktaat van den 6. Julij gevolgd. Hij deed het Huis opmerken, dat het eiland Sphacteria, hetwelk een gedeelte der Jonische eilanden uitmaakt, in de baai van Navarino gelegen is, en de Engelsche vloot dienvolgens het regt had, aldaar te ankeren. Vervolgens sprak lord *Landsdown* over de verandering van het ministerie. Hij verklaarde het nooit daarvoor gehouden te hebben, dat het laatste ministerie slechts provisioneel was, en zich overtuigd te houden, dat zijn edele vriend (*Lord Goderich*) het ook nooit gedacht heeft; wat hem (*Lord Lansdown*) betrof, hij zou geen lid van het ministerie hebben willen wezen, indien hij gedacht had, dat hetzelve slechts provisioneel was. « Mijn edele vriend, zeide hij, heeft de ware reden gemeld waarom dat bestuur ontbonden is, namelijk ten gevolge van een verschil, hetwelk tusschen twee ministers ontstaan was; doch, wat men daarvan ook moge zeggen, het schijnt niet dat hunne gevoelens onvereenigbaar waren, dewijl men hen thans in hetzelfde kabinet ziet.» Lord *Landsdown* trachtte vervolgens de berigten, door den heer *Huskisson* te Liverpool gegeven, eenigzins te verbeteren. « Mijn zeer geachte vriend, zeide hij, verhaalt den inhoud van een gesprek, hetwelk, den 11. Januarij, tusschen hem en mij plaats had, omtrent de zamenstelling van een nieuw ministerie. Ik heb met mijnen zeer geachten vriend openhartig gesproken, omdat ik hem mijn volkomen vertrouwen schonk, te meer daar hij mij, bij een gesprek op den 29. December, alle omstandigheden had verhaald, waarvan lord *Goderich* gewag gemaakt heeft; hij zeide toen, dat het hem onmogelijk was, in een ministerie te blijven, waarin zoo groote verdeeldheid heerschte. Hij gaf mij zijn voornemen te kennen, en ik betuigde zijn besluit goed te keuren. Ik ben daarop naar mijne buitenplaats gegaan en heb niets verder van hem gehoord, dan dat hij zijn ontslag gevraagd had. Toen ik te Londen teruggekeerd was, vernam ik, dat lord *Goderich* den Koning met den staat van zaken had bekend gemaakt en dat Hoogstdezelve den hertog van *Wellington* belast had, een bestuur zamen te stellen.» De heer *Huskisson* had aan lord *Landsdown* gezegd, van goeder hand te weten, dat men voornemens was, hem (lord *Landsdown*) een voorstel omtrent het ministerie te doen; doch hij had terstond aan den heer *Huskisson* te kennen gegeven, dat hij in geen ministerie kon zitting nemen, waarin de heer *Peel* zich bevond, uit hoofde der verklaring, welke deze heer, in de laatste bijeenkomst van het parlement, opzigtens de zaak der Roomschgezinden gedaan had. Hij had zich gevoegd bij het ministerie van *Canning*, omdat hij hetzelve beschouwde als bevorderlijk voor deze belangrijke zaak, en hij was in zijne gevoelens opzigtens dit ministerie versterkt geworden door de verklaring van den heer *Peel*, dat de goede gezindheden van het kabinet voor de Katholijken hem belette, daarvan lid te worden.

De edele lord eindigde zijne redevoering met te verklaren, dat hij niet tegen het ministerie zou wezen, indien hetzelve zijne beloften en verbindtenissen nakwam. Wat de Katholijke zaak aanbelangt, hoopte hij, dat zij, die tegen de Roomschgezinden zijn, niet bij voorkeur zouden worden bevorderd. (De hertog van *Wellington* riep hier herhaaldelijk: luistert, luistert, om te doen verstaan dat hij met den markies van *Landsdown* hieromtrent van hetzelfde gevoelen was.) « Ik ben zeer verheugd, mijlords, (zeide lord *Landsdown*, toen ten slotte,) dat de edele hertog zich verbindt, om deze zaak onpartijdig te behandelen; doch laat ons zien wat hij doen zal.»

Van den 13. Februarij.

— Men vindt het volgende in den *Standard*:

Men houdt thans raad te Windsor. Alle ministers van het kabinet zijn daarbij tegenwoordig. Lord *Goderich* woont denzelven ook bij. Men zegt dat de heer *Huskisson* en de minister van buitenlandsche zaken hun ontslag gevraagd hebben.

Heden nacht ten een ure wist men nog niet dat er raad moest worden gehouden. Op alle bureaux van het gouvernement zegt men, niets van het ontslag van den heer *Huskisson* te weten. Dit bewijst niet veel, omdat men op dezelve verpligt is, de zaak geheim te houden, tot dat het verzoek om ontslag is toegestaan; alleen kan men er uit opmaken, dat het ontslag nog niet is verleend geworden.

— In den *Courier* leest men het volgende:

« Wij meenen, thans met zekerheid te kunnen melden, dat in het kommandement der armee is voorzien. Lord *Hill* zal geen opperbevelhebber zijn, zoo als de hertog van *Wellington* was, maar eenvoudig bevelhebber over de landmagt. Intusschen zal hij het algemeene toezigt hebben en de voorstander der armee zijn, op gelijke wijze als de hertog, behoudens eene bezuiniging van 2 à 3000 pond sterlings in het jaar, aangezien een veldmaarschalk opperbevelhebber ongeveer zeven pond daags meer ontvangt, dan een generaal met den titel van bevelhebber des legers.»

« Gisteren ochtend hebben er drukke gesprekken plaats gevonden tusschen den hertog van *Wellington*, den heer *Peel*, den heer *Huskisson* en den minister van finandien. Te drie ure is er kabinetsraad gehouden, waarbij alle ministers zijn tegenwoordig geweest en die tot 4 uren geduurd heeft. Heden is er weder raad belegd.

PARYS, den 16. Februarij.

De kamer der pairs is gisteren middag te 12 ure vergaderd, om het rapport der commissie voor het ontwerp van een adres te hooren. Het rapport werd door den burggraaf *Lainé* uitgebragt, en het ontwerp onmiddelijk in de bureaux onderzocht.

Eer tot de algemeene beraadslaging werd overgegaan, deelde de minister van buitenlandsche zaken aan de kamer eenige inlichtingen mede, nopens den tegenwoordigen staat der betrekkingen van Frankrijk met de buitenlandsche mogendheden. Het ontwerp van een adres is vervolgens, voorgenomen en behoudens eenige weinige veranderingen goedgekeurd, met 193 tegen 15 stemmen. — Het volgende is een uittreksel uit de rede van den minister van buitenlandsche zaken:

Z. Exc. gaf eene verklaring van de staatkunde van Frankrijk, ten aanzien van Griekenland, het Schiereiland, Algiers en de Staten van Zuid-Amerika.

« De drie hoven, zeide Z. Exc., handelen, opzigtens Griekenland, volkomen eenstemmig. Hunne vereeniging, gegrond op eene volledige overeenstemming van inzigten en beginselen, wordt nog versterkt door al wat eene edele belangeloosheid en eene opregte liefde tot vrede, ten behoeve hunner grootmoedige onderneming, kunnen aan de hand geven.

« Mogelijk is het hier de plaats, om hulde te doen aan de edele verzekeringen, welke ik het geluk gehad heb, persoonlijk te hooren uit den mond van den jongen souverein over een groot rijk, den waardigen erfgenaam der wijsheid van *Alexander*, en die ook staat mag maken op de getrouwheid van zijne bondgenooten in de volvoering der aangegane verbindtenissen, welker bepalingen eene vaste wet voor allen zijn, evenzeer als een waarborg voor het evenwigt van Europa.

« Gij hebt de rondborstige verklaring van de ministers Zijner Brittannische Maj. gehoord. De Koning heeft u zelven betuigd, hoe het zijn onwrikbaar voornemen is, om het verbond, hetwelk hij onderteekend heeft, stiptelijk na te komen, en dus is het onderpand volledig voor een goeden uitslag, dien wij nog hopen te verwerven, zonder tot de wapenen de toevlugt te nemen.»

Wijders heeft men van den minister bij deze gelegenheid vernomen, dat vóór den 6. Julij 1827, met betrekking tot de zaken van Turkije en Griekenland, slechts eene afspraak tusschen de drie hoven bestond, welke door eene enkele weigering van de Porte hare kracht kon verliezen; en dat op voordragt van Frankrijk het traktaat van 6. Julij gesloten werd. — Sedert het vertrek der gezanten uit Konstantinopel, heeft de Porte zich regtstreeks tot de drie kabinetten gewend, om altijd nog eenige betrekking met hen aan te houden. Zij heeft voorts, zeide de minister, de onderdanen der drie mogendheden onder hare bijzondere bescherming genomen. De belangen van die des Konings (van Frankrijk) zijn daarenboven middellerwijl toevertrouwd aan den minister der Nederlanden, « die in deze omstandigheden aanspraak verkrijgt op de erkentelijkheid van Zr. Ms. gouvernement.» De ambassadeurs, die Konstantinopel verlaten hebben, zullen zich te Corfu vereenigen, in de nabijheid der gebeurtenissen, zoodat zij in staat zijn om de aangevangene onderhandelingen weder aan te knoopen, en zich tevens met de admiraals kunnen verstaan over het weren der zeerooverij in den Archipel.

Van den 17. Februarij.

De zitting van de kamer der afgevaardigden van gisteren is merkwaardig geweest, doordien in dezelve het pleit is beslist, aan welke zijde voor het tegenwoordige het meerder getal is. Het schijnt, dat er onderhandelingen hebben plaats gehad, om zekere vereenigingen tusschen de regter en linker zijde van de kamer tot stand te brengen; doch dat dezelve mislukt zijn, en daarop eene volledige afscheiding is gevolgd. Een twaalftal leden van de regter zijde hebben zich slechts aan de linker of liberale zijde aangesloten, en hoe goed bezet deze is, heeft zij daardoor niet de meerderheid kunnen bekomen. Door den uitslag der discussien over het al of niet toelaten van den heer *Syrieys de Mayrinhac* is dit gebleken. Hij werd in het departement Lot tot lid der kamer benoemd. In geen departement is, blijkens overgelegde stukken, meer geweld en bedrog bij de verkiezingen gepleegd dan daar. De dreigendste aanschrijvingen, om voor den ministerielen kandidaat te stemmen, werden er gedaan, niet alleen door den prefect, maar ook door den procureur des Konings, welke laatste in zijne aanschrijving zelfs sprak van het vastzetten en straffen der *revolutionnairen* (dat wil zeggen van hen die tegen den ministerieelen kandidaat waren). Toen de kiesvergadering plaats had, waren er een aantal gendarmen tegenwoordig om schrik in te boezemen, en volgens petitien uit het gemelde departement, hebben niet minder dan veertig valsche kiezers medegestemd. Uit hoofde dezer omstandigheden wilden

de liberalen, dat de toelating van den heer *de Mayrinhac* zou uitgesteld worden, ten einde daaromtrent nader onderzoek te doen. Dan men had aan de regter zijde voorgenomen om zijne toelating door te drijven, overschreeuwde bij herhaling degenen, die daartegen bedenkingen inbragten, en behaalde de overwinning. De geheele linkerzijde stond, met een twaalftal leden van de regter zijde, op, om voor het uitstel der toelating te stemmen; het overige der regter zijde verklaarde zich voor de onverwijlde toelating. Aanvankelijk scheen het twijfelachtig aan welke zijde de meerderheid was; de stemming bij opstaan werd daarom herhaald; en na de tweede proef verklaarden de secretarissen, dat de meerderheid voor de dadelijke toelating was. Groot was de beweging welke deze uitslag veroorzaakte; op de regter zijde, klapten verscheidene leden in de handen, om de zegepraal aan te kondigen.

De partij van *Villèle* meent, dat deze zegepraal ook de hare is, en verkondigt, dat de tegenwoordige ministers hetzelfde stelsel van bestuur als deze minister zullen moeten volgen.

BRUSSEL, den 18. Februarij.

Men verneemt dat het gouvernement het verzoek van de kamer der notarissen, om, in hunne berigten en advertentien van openbare verkoopingen, nevens de landtaal ook de Fransche taal te mogen gebruiken, van de hand gewezen heeft.

AMSTERDAM, den 16. Februarij.

Het genoegen, waarmede wij het 52. jaarlijksche concert van den Nestor onzer toonkunstenaars, den achtingswaardigen heer *A. Dahmen*, den 13. dezer, bijwoonden, spoort ons aan, om, betrekkelijk dat concert, een paar woorden mede te deelen. Niet, dat wij, door eene bijzondere hulde aan dezen grijzen kunstenaar iets zouden willen afdingen op den algemeenen lof, aan zoo vele virtuozen onzer kunstkweekende hoofdstad, sedert jaren, toegezwaaid, of eene hoogere mate van roem aan genen zouden willen toekennen, boven zijne verdienstelijke kunstbroeders; maar omdat wij de gelegenheid niet willen laten voorbijgaan, om dien geëerden stadgenoot, hierdoor, een nieuw bewijs onzer achting en opregte toegenegenheid te geven. Of verhoogt het niet de waarde van den kunstenaar, wanneer hij, gedurende meer dan 52 jaren, zijne stadgenooten niet slechts, bij voortduring, de schitterendste proeven zijner theoretische en praktische ervarenheid heeft geleverd, maar zelfs voor allen, die het genoegen hadden hem van nabij te leeren kennen, een voorbeeld van zedelijkheid en burgerlijke deugden was? En wie zal deze dubbele voortreffelijkheid aan den, van kunstgevoel doordrongen en deugdminnenden *Dahmen* ontzeggen. Getuige zulks de algemeene vriendschap hem, sedert zoo vele jaren, door de aanzienlijksten onzes lands betoond, en de hartelijkheid, waarmede alle hoogschatters van kunst en maatschappelijke beschaafdheid hem nog gaarne in hunne familiekringen ontvangen. Zoo ooit een kunstenaar in beide genoemde hoedanigheden lauweren verdiende en verwierf, dan voorzeker hij, wien wij als den leermeester van den beroemden *Drouet* mogen begroeten en laatstleden Woensdag avond, bij het gevoelvol spelen eener heerlijke adagio van *Furstenau*, op nieuw hebben mogen bewonderen. — Die zelfde avond leverde ons echter nog meer schoons op. Eene concertante voor twee clarinetten, uitgevoerd door onze verdienstelijke meesters de heeren *J. C. Kleine* en *P. Christiani*, wier talenten, door zoo vele buitenlandsche kunstregters hooggeschat en geroemd, niet te onregt bij alle voorstanders en beoefenaars der edele muzijk, op zeer hoogen prijs geschat worden, streelde ons gehoor; terwijl de heer *Prawost*, door het smaakvol uitvoeren eener fantasie van *Lafont* voor de viool, de harmonische en melodische compositie van dien grooten kunstenaar in zuivere toonen overgebt. Buitengewoon groot was dan ook, eindelijk, de verrukking, die de jonge kunstenaar *A. Dahmen* ons inboezemde, door zijnen vader tot de hoogte opgeleid, waar hij thans reeds elks lof en hulde mag inoogsten. Zijn fluit-concert van *Kummer* werd meesterlijk uitgevoerd, en zijne variaties van *Drouet* deden ons *Drouet zelven* hooren. Eene algemeene toejuiching bevestigde den algemeenen indruk, door zijn zeldzaam talent te weeg gebragt, en zijne opgetogene hoorders verlieten *niet min der voldaan* de zaal van den Franschen schouwburg, dan toen zij den eerstgenoemden discipel van den grijzen *Dahmen* onlangs door bravo's en daverend handgeklap hunne verbazing te kennen gaven. Dat de familie van *Dahmen* nog lang in het bezit van haar geacht hoofd blijve, en de kunstroem van den besten vader zich tot op zijne kinds kinderen voortplante!

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 20. Februarij 1595 stierf ERNST, aartshertog van *Oostenrijk*.

Den 20. dito 1618 overleed te *Brussel*, zonder kinderen, FILIPS WILLEM, *Prins van Oranje*, die zijnen broeder MAURITS tot zijnen algemeenen erfgenaam had verklaard.

Den 20. dito 1814 werd *Gorinchem*, bij verdrag, aan de Pruissische troepen overgegeven, alsmede de forten van *Livorno* aan de geallieerden.

Den 21. dito 1544 deed Keizer KAREL V. eene ordonnantie afkondigen over het zeilen over Rampus.

Den 21. dito 1809 gaf *Saragossa* zich op discretie aan de Franschen over.

Au Redacteur. *Du 6. Février 1828.*

MONSIEUR! *J'ai lu dans votre Journal du 29. Janvier dernier la lettre que vous avez insérée qui est relative à la guérison du Bégaiement, découverte que j'ai introduite sur le continent.*

Si la personne qui vous écrivait n'avait point vu mes annonces dans les journaux, et les articles sur l'art que j'exerce, c'est uniquement parceque les Nos. qui en parlaient ne sont point tombés sous ses yeux.

J'ai pris soin de faire annoncer qu'un moyen de guérison, est offert aux Bègues, ainsi que le Brevet qui m'a été accordé par sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

L'art de guérir les Bègues est sans doute une nouveauté qui peut étonner beaucoup de monde, mais on peut avec certitude de succès promettre la guérison à tous les sujets; la découverte a déjà acquis un caractère d'authenticité; je prie cependant le public de ne point la confondre avec aucune partie de la medecine. Un remède guérit ou tue sans qu'on puisse prouver exactement, s'il a été bien ou mal administré. Mais les moyens curatifs du Bégaiement consistent dans une instruction, et des démonstrations philosophiques, fondées sur la connaissance de la cause principale.

Il est évident que le succès est plus ou moins prompt selon l'application qu'on y apporte, souvent la guérison est subite; elle peut quelquefois tarder à être complète, mais dans tous les cas elle est assurée.

Si la personne qui vous écrit comprenait la nature des règles de mon art, elle n'aurait point dit que Mad. LEIGH *aurait dû publier sa méthode, c'est comme si l'on priait un peintre de publier les règles par lesquelles il peint ses tableaux; mon art doit être acquis et exige des études. — Il faudrait admettre aussi le partage égal des propriétés dans le monde; Mad.* LEIGH *n'est point riche, et il est sans doute assez juste que sa découverte lui procure de l'aisance; et depuis quand d'ailleurs a-t-on vu que celui qui rend quelque service à la société n'en soit point récompensé?... et qu'il vive dans la gêne sans qu'une honnête industrie puisse le rendre indépendant.*

La découverte m'a été confiée pour en faire jouir la société, en fixant la rétribution de chacun selon ses moyens, il est clair que les indigents seront guéris gratis, lorsqu'ils auront d'ailleurs des sentiments capables d'apprécier le service rendu.

J'ai donné à mon frère les instructions nécessaires et il s'occupe en France du même art, il demeure à Paris rue neuve des Mathurins No. 20, et mon domicile est à Bruxelles place de la Monnaie No. 668.

C'est pour éclairer l'opinion du public que je vous prie d'insérer ma lettre dans votre estimable Journal.

J'ai l'honneur d'être

Votre très humble serviteur
MALBOUCHE.

Heden is voorspoedig verlost van eenen ZOON, *JOHANNA LOUISA EICKHOFF*, geliefde Echtgenoote van
RENKUM, den 15. Februarij 1828. J. A. SMITS, *Predikant.*

ARNHEM, den 18. Februarij 1828. — Heden ochtend, ten half negen ure, beviel voorspoedig van eenen ZOON, de Hoog Wel Geboren Vrouwe *C. R. C. FLAMENT*, geliefde Echtgenoote van Mr. *J. N. W. A. BARON VAN HUGENPOTH TOT AERDT*, Advokaat en Notaris alhier.

Mijn geliefde en verdienstelijke Zoon, de WelEdel. Geb. Gestr. Heer *HERMAN GERHARD VAN BRONCKHORST*, als *eerste Luitenant-Ingenieur*, met eene vereerende zending door Z. M. onzen geëerbiedigden Koning naar *Curaçao* belast, is aldaar *den 25. October 1827*, in het veertigste jaar van zijn nuttig leven, aan de gevolgen eener beroerte de eeuwige zaligheid binnen getreden. — Hoe betreurenswaardig dit tijdelijk gemis ook zij, poog ik nogtans te berusten in het wijs Albestuur der Volmaaktheid, en ook het wederzien van al mijne dierbare overledenen is mij tot troost en versterking.

HEESCH, (NOORD-BRABAND) den 17. Februarij 1828. Vrouwe M. VAN BREUGEL, Weduwe VAN BREUGEL VAN BRONCKHORST.

Heden avond trof mij en mijne kinderen de gevoeligste slag mijns levens. Mijn geliefde Echtgenoot, de heer *JOHANNES CHRISTOPH QUACK*, werd mij, in den ouderdom van ruim vijf en vijftig jaren, na eene korte ongesteldheid, door den dood ontrukt. — Altijd was hij mij een teeder beminnende Gade, en voor zijne kinderen een getrouwe Vader.

ARNHEM, den 18. Februarij 1828. J. M. J. VON CARNAP, Wed. J. C. QUACK.

---

† § † BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE STEENDEREN zijn voornemens, om, onder nadere approbatie van Hun Edel Groot Achtbare, Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, op Maandag den 3. Maart 1828, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van *H. ADDINK*, aan de minstaannemende te Besteden: het REPAREREN van het SCHOOLHUIS aldaar, met de LEVERANTIE der daartoe benoodigde MATERIALEN.

Bestek en Conditien liggen van heden af ter lezing ten Gemeente-Huize.

Steenderen, den 19. Februarij 1828.

De Burgemeester en Assessoren voornoemd:
Ter ordonnantie van dezelve,
De Burgemeester en Secretaris,
E. C. PLANTEN.

† † † UIT DE HAND TE HUUR, voor een zeer matigen prijs, met primo Mei 1828, het aanzienlijke LANDGOED *MATHENA*, bij *Zevenaar*, Provincie *Gelderland*, bestaande in een zeer logeabele en net ingerigte HEEREN HUIZINGE met STALLING en REMISES, extense TUINEN, BOOMGAARD, BOSCHEN, VIJVERS en WANDELDREVEN, alles in zijne GRAGHTEN, naar den laatsten smaak ingerigt en wel onderhouden. — Te bevragen bij den Notaris Mr. *VAN HUGENPOTH*, te *Arnhem*, in de Koningstraat. *Brieven franco.*

STOOMBOOT
WILLEM DE EERSTE.
Regeling der Vaart voor de Maanden
Februarij en *Maart*
te beginnen den 14. Februarij 1828.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam* en *'s Gravenhage* en de tusschen gelegene plaatsen:
Elken Zondag, Dingsdag, en Donderdag, 's morgens ten 7 ure.
Van *Rotterdam* naar *Nijmegen* en tusschen gelegene plaatsen in verband met de Stoomboot *de Jufist* op *'s Hertogenbosch*:
Elken Maandag, Woensdag en Vrijdag, 's morgens ten 6 ure.
Op deze dagen, vertrekt bij *PERELMAN*, in den *Ouden Doelen* te *'s Gravenhage*, des morgens ten half vier ure eene geschikte Diligence, om voor afvaart der Boot te *Rotterdam* aan te komen.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.
Bepaling van de Afvaart gedurende de maand Februarij 1828.
Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*:
Elken Zondag des morgens ten 6 ure.
Van *Nijmegen* naar *Keulen*:
Elken Maandag des morgens ten 7 ure.
Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:
Elken Vrijdag, des morgens ten 11 ure.

De vaart naar *Antwerpen* vice versa, is bij Biljetten bekend gemaakt. Informatien zijn te bekomen bij de Agenten van gemelde Maatschappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS te *Nijmegen.*

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.